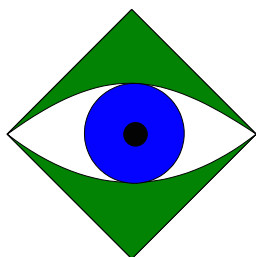

KOKOS

Měsíčník oddílu OkO

Ročník 27.

Vánoční speciál

Vyšlo: 16.12.2024

Z Archivu

Ve svém pravidelném vzpomínkovém článku tentokrát přetiskuji zápis až z roku 2003 z šestého ročníku kOKOsu.

Vánoční výlet se tehdy opravdu vyznamenal katastrofálním počasím, ale zápis jsem vybral podle toho, že se jedná o první Vánoční výlet, ze kterého byly fotografie na našich okamžitých stránkách

<http://ted.oddiloko.org>.

Fotky to nejsou nic moc a jejich originály už asi definitivně vzal čas, ale vzdejme čest této fotografické stránce a zavzpomínejme si se na první oddílové Vánoce

focené digitálně na mobil. No alespoň můžete posoudit, že potíže řešíme pořád stejné. A mimochodem, tehdy jsme měli v kOKOse méně fotek a tak má článek více textu.

Vánoce v Safari 3000 - 13. prosince 2003

Nikdo nemůže popřít, že v Malé Skále i na Brojnarovi nebylo počasí nic moc. Není tedy

A to už je fotka z digitálního foťáku na mobilu, nebyl to foťák z nejvýkonnějších a počasí mu příliš nepřidalo. Takhle je prý ze hry na určování zvířat.

Tato fotografie byla focená v pravé poledne, sice s bleskem, ale i tak ukazuje, že příliš hezky opravdu nebylo.

divu, že jsme doufali u Vánočního výletu ve zlepšení. To se však nedostavilo a tedy výlet proběhl za snad nejhynnějšího možného počasí. Jiné roky nás trápil mráz, letos téměř celý výlet přešlo. Přesto se však našlo dostatek odvážných, kteří se nezalekli a výlet absolvovali od začátku do konce.

Děti byly na výletě rozdělené do tří skupin. Honza, Martínek, Ronýsek a Jáchym tvořili první

a v závěru vítěznou skupinu, Matouš, Ivanka a Vendulka pak na závěr obsadili druhé místo a

Martin, Eliška Z. a Pišťalka místo třetí. Z vedoucích na výletě byla známá sestava Bizon, Myšinka, Statkářka a těsně před stromečkem se přišla podívat i Kocour.

Výlet tentokrát začínal později a vyráželi jsme z Nebušic. Cílem výletu bylo udělat co nejvíce přípravných prací, které Safari 3000 musí vykonat před Vánočními svátky. V celovýletové hře skupiny body získané za jednotlivé soutěže investovaly do právě těchto nutných prací.

Hned za Nebušicemi se dalo do deště a tak jsme vyrazili do jednoho z altánků na první soutěž - tajenku. Doufali jsem, že déšť jako obvykle

Další digitální fotografie tentokrát ze sbírání obrázků podle přání.

vzdá, ale tohle byla nějaká zvláště odolná odrůda. Hned po skončení tajenky nám bylo jasné, že bude třeba výlet poněkud omezit a pozměnit. Zahrát především hry, které je možné hrát v altánkách a ozelet většinu "terénních" her.

A to je ze hry na krmení zvířat v safari, už se začalo šejřit a na fotce je to znát.

Další zastávku jsme tedy udělali až v altánku, kde již téměř tradičně sídlí Mistr hazardu. Potkali jsme ho zde i tentokrát, ale zdolali jsme jej v poměrně rychlém tempu. Přesunuli jsme se do našeho nejoblíbenějšího altánku nad koupalištěm u Veselíka a tam jsme se naobědvali a učinili z altánku náš hlavní stan po zbytek výletu. Hned po obědě proběhla soutěž v přírodovědném šermu, kde Matouš s překvapením dal soupeřům šanci, když

netušil, že tučňák není savec a delfín není ryba. Pak Myšinka usoudil, že s takovouto základnou si můžeme dovolit i terénní hru a rozmístil v lese lístky na přírodovědné určování a protože se počasí mírně umoudřilo, bylo dokonce možné i uspořádat další podobné hry a to seber a přines, další z Myšinkových klasik, a Bizonovo krmení zvířat. V této hře bylo

cílem sebrat pro zvířata určenou krmnou směs a dát ji do připravené klece. Nakonec zůstal o hladu jen krokodýl mořský, když na závěr měly jeho potravu rozdělenou mezi sebou všechny skupiny.

Rozhodli jsme se, že je čas jít se přesvědčit, jestli není v restauraci Dívčí Skok otevřeno.

Jako každý rok zrovna dnes nebylo. To nám snad dělají schválně. Před restaurací jsme tedy uspořádali test paměti, kde bylo třeba odpovědět na otázky z obrázků z Pražské ZOO. Vyrazili jsme k Čertovu mlýnu a u hromady klád nastala poslední soutěž dnešního výletu, bylo třeba vyřešit zápalkový hlavolam. Zde přišly již ke slovu baterky, které jsem s sebou prozíravě vzal.

A to je zase fotka z klasického foťáku, přímo od stromečku.

Vyrazili jsme k Čertovu Mlýnu a chvíli počkali, až nás dohnala Kocour a již bylo třeba

To je již fotka k Arielovu článku a ukazuje nás na Brdech 2024.

pouze vystoupat nahoru a pod vedením Myšinky dojít ke skále se stromečkem. Déšť se operativně změnil na ledový vítr a tak bylo letos těžší udržet alespoň nějakou svíčku hořící a na jejich umístění těsně u stromečku nebylo ani pomyšlení.

Zazpívali jsme si několik koled a se svíčkami jsme vyrazili domů naplnění hrdostí nad statečností, se kterou jsme i tentokrát uhráli s počasím

přinejhorším remízu.

Výlet byl postižen nehezkým počasím, ale přesto stál za to a věřím, že se všem účastníkům líbil. Nás naopak zklamali ti, kdo na výlet mohli jet a nejeli a mezi nimi nejvíce Vojta, který měl jediný důvod ve své lenosti. Myslím, že to tento kahratský veterán napraví jedině účastí na Velikonočním výletě.

(bi)

Tak plynul rok 2024

Aneb od ledna do prosince s oddílem OkO ve zkratce

Stejně jako asi posledních 20 let začal rok tradičním přechodem Brd, kde se setkáváme s dalšími oddíly Pionýra.

Výlet vedl po klasické trase s koncem v lesním divadle. Motivací výletu byla klasická desková hra Dostihy a sázky (klasická pro nás vedoucí, z dětí ji nezná téměř nikdo), kde jsme celý výlet získávali za různé soutěže koně, a v závěru v divadle proběhl velký dostih, což byla v podstatě desková hra, ale místo figurek stály na plánu děti. V celkovém hodnocení jsme skončili někde uprostřed.

Na konci ledna jsme

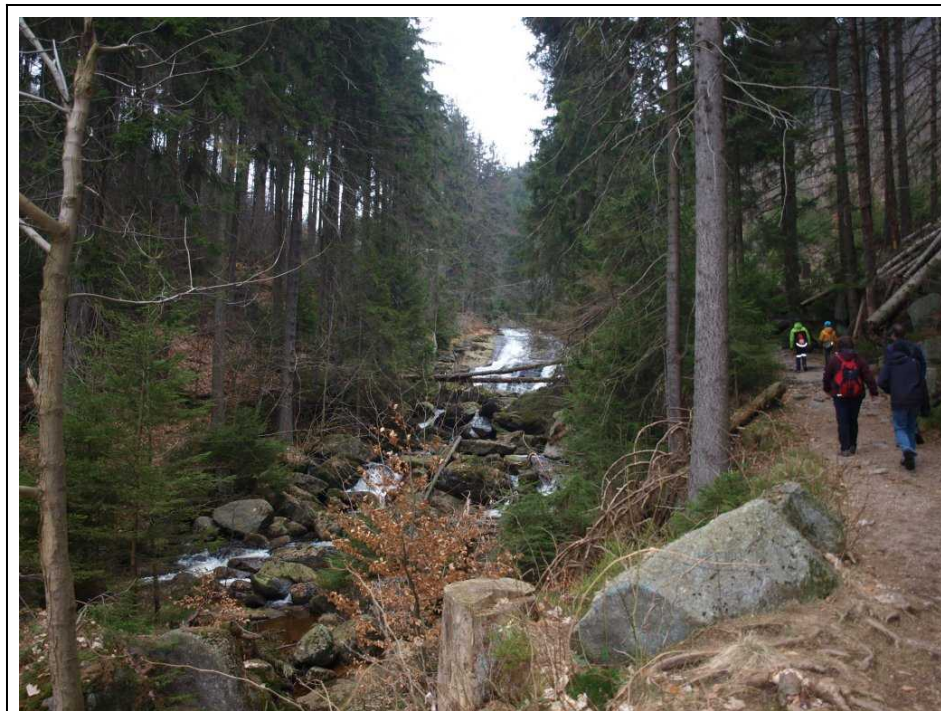
využili pololetních prázdnin a jeli na tradiční výlet do Poděvous. Pod vedením Hanky jsme pomáhali Tareovi, když se pokusil napodobit Prométhea a ukrást oheň bohům. Díky tomu jsme hráli hry jako stavbu věže se sirek nebo běh se zapálenou svíčkou. Taky jsme si dali

Skládání řady na výletě na Huslík

malý výlet do Krchleb pro vynikající krchlebské koláče.

Na konci února se již výrazně oteplilo, tak jsme se vydali na jednodenní výlet do okolí Poděbrad, kde nás Žába zavedla na záchrannou stanici Huslík. Ta se stará o zraněná zvířata, která se snaží vracet do přírody, ale návštěvníci si mohou prohlédnout, která zvířata tam aktuálně žijí. Potkali jsme tam například krkavce, kterého si někdo

Vodopády v korytě říčky Černá Desná na výletě do Tanvaldu

původně pořídil jako mazlíčka, a navykl si na lidi tak, že už se nemohl vrátit do přírody. Tareos na tomto výletě poprvé potkal bohyni Heru, která se mu ale nejdříve vyjevila v

podobě stařeny, která ho prosila o záchranu své dcery, v rámci čehož se setkal s Minotaurem.

Přírodní památka Pískovna u Dračice na Velikonočním výletě

Hned o dva týdny později jsme pořádali výlet do Tanvaldu. Bohužel kvůli nemoci se ho nezúčastnil Mikuláš, který ho organizoval. Naše ubytovna byla skautská klubovna, která se ovšem nacházela na kopci za Tanvaldem, a topilo se v ní kamny. Ale rozhodně měla svoje kouzlo. V sobotu jsme pak prošli údolí Černé Desné, což je krásná cesta s několika vodopády. Tareos se na výletě

plavil na lodi a setkal se krátce s Kyklopem.

Na konci března pak proběhl tradiční velikonoční výlet podruhé pod vedením Bizona,

tentokrát do Nových Hradů. Tareos na něm zavítal do města Moropolis, jehož obyvatelé byli přesvědčeni o vlastní neomylnosti, i když ve skutečnosti příliš chytrí nebyli. Podařilo se jim urazit boha Apollóna, který na ně poslal měděnou lišku, aby škodila městu. Navštívili jsme hned několik velmi zajímavých míst, jako údolí říčky Dračice a rašeliniště Červené Blato a Žofinka. Také jsme navštívili

Skládání věží u řeky Kamenice, výlet do Semil

obrovskou (na poměry Česka) písečnou dunu Pískovna u Dračice.

Dalším výletem byl pak dubnový výlet z Loděnice do Srbska vedený Adamem, kde nás potkalo opravdu ošklivé počasí. Navštívili jsme tam minimuzeum filmu Ostře sledované

vlak, který se natačel na nádraží v Loděnici. Nakonec jsme procházeli okolo Bubovických vodopádů, které i přes celodenní déšť neměly žádnou vodu. Tareos na tomto výletě pomáhal učencům a hvězdářům, kteří po něm nakonec pojmenovali jedno souhvězdí.

V květnu pak konečně proběhl první výlet ven. Téměř celý výlet vedl údolím řeky Kamenice, ze kterého jsme odbočili pouze na návštěvu hradu zříceniny Návarova, na prohlídku Bozkovských dolomitových jeskyní a na přespaní na kopci. V příběhu navštívil Tareos vesnici, kterou sužovala jakási kočkovitá šelma. Ukázalo se, že to byla jedna z vesničanek, proměněná kletbou bohyně - tu se ale nakonec podařilo zlomit.

Výlet na Svatojánské proudy byl na počátku stíhaný deštěm

Ve stejném termínu probíhala Pionýrská akce pro vedoucí - soutěž ve vaření guláše. Část našich vedoucích se tedy vydala tam, aby nás mezi ostatními oddíly reprezentovali. To se jim povedlo a odnesli si pěkné třetí místo.

Na dvojeďná na Pálavu jsme vyrazili ve ztenčeném počtu.

Další jednodenní výlet opět zasáhlo hnusné počasí. Byl to výlet na Svatojánské proudy, pod vedením Piškota. Trasa výletu byla stejná jako před pár lety, ze Štěchovic do Třebenic podle řeky. Tareos se zde setkal s družinou boha Dionýsa, zasekl se na jeho nekonečné oslavě, a celý výlet se snažil uniknout.

Na přelomu května a června pak proběhl druhý výlet ven, pod vedením Myšinky jsme navštívili Pálavu. I zde nás zasáhl déšť, a kvůli špatné předpovědi i velmi

malá účast. Výlet vedl přes hned několik hradů - Dívčí hrady, Sirotčí hrádek a Kozi hrádek. Nicméně hlavním cílem byla prohlídka jeskyně Na Turoldu. Tareos se na tomto výletě pokoušel přemluvit Spartské vojsko, aby zase odtáhlo domů a neplenilo jeho rodný kraj.

Poslední výlet školního roku pak proběhl v půlce června, pod vedením Ester. Výlet vedl do

Posledním výletem před táborem byla výprava na Voděradské bučiny

Jevan, odkud jsme šli na NPR Voděradské bučiny. Tam zrovna náhodou probíhal “den lesů ČZU”, což byla řada stanovišť, shodou okolností skoro přesně na naší trase, se zajímavými lesnickými tématy. Tareos zde pomáhal Psýché, která dostala několik téměř nesplnitelných úkolů od Afrodity, ovšem pro zkušeného Tarea byly nakonec jednoduché.

A pak už přišel tábor. Tareos se po celoročním snažení zařadil po bok

ostatních velkých řeckých hrdinů, a vydal se s Iásonem a všemi ostatními hrdiny na výpravu pro zlaté rouno. Celou první část tábora se snažil dostat do Kolchidy, a v závěrečné hře se

pokoušeli splnit úkoly krále Aitea, a poté rouno ukrást strašlivému drakovi. V druhé části tábora se pak hrdinové vraceli domů, pronásledováni různými neštěstím a rozzlobenými bohy. V závěru se pak utkali s mosazným obrem Talosem - museli získat části šifry, odhalit jedinou slabinu Talose a nakonec ho porazit. Letos jsme na táboře zkoušeli novou formu celotáborové hry, mírně podobnou loňské - děti soupeřili v hrdinských

OkOspOrt patří k nezapomenutelným mezníkům tábora.

turnajích, které byly každý den jiné, ale ve všech si mohli pomoci plněním úkolů v průběhu celého tábora. A stejně jako vloni i letos jsme měli hromadu pečících kroužků, některý den i dva najednou.

Přišel nový školní rok a v něm nové téma - Ve jménu krále!. Nacházíme se v roli královských ministrů, kteří se snaží udržet království v chodu, zatímco šílený král Kibic III. vymýšlí podivné nápady, které pro něj musíme splnit.

Bohužel rok začal neslavně, první výlet vyšel přesně na začátek povodní. Díky tomu přišel pouze Mikeš, a tak jsme se rozhodli místo popršeného výletu jít do zoo. Po cestě tam už jsme potkali hasiče, jak staví protipovodňové zátarasy, zoo byla zavřená, celý den přšelo, a tak dále. Nakonec jsme si prošli botanicou zahradu, zahráli dvě z připravených her (král nařídil sehnat draka, aby ho mohl ulovit a dát si ho do znaku) a odebrali se v poledne celí mokří domů.

Hrad Rokštejn na výletě do Brtnice a k Brtnici

Druhý výlet dopadl ještě hůř, na něj nepřišlo žádné dítě, opět kvůli předpovědi vydatných dešťů. Nicméně my jsme na výlet stejně jeli a počasí překonali. Výlet byl připraven podle počasí, takže v sobotu jsme strávili část dne v Brtnici, kde jsme poobědvali na místních

tržích a následně si prohlédli obrovský zámek, který je ovšem značně rozpadlý a rekonstruuje ho místní nezisková organizace. Navštívili jsme několik dalších zřícenin - Rokštejn, Přímělkov a Střeliště. Bohužel kvůli neúčasti dětí neproběhly žádné hry, kromě celovýletového hledání muchomůrek - král totiž nařídil vyčistit les od všech ošklivých hub a nechat v něm pouze krásné muchomůrky.

Prezidentský vagón v muzeu na výletě do Lužné

V říjnu pak konečně proběhl výlet s normální účastí - Adamův (ovšem pro nemoc vedený Ester) výlet do muzea železnice v Lužné u Rakovníka a okolí. Král zde rozhodl, že hranice království budou překresleny tak, aby vypadaly jako jeho hlava. Ve hrách tak děti přenášely hraniční patníky a vyznačovaly nové hranice království.

O podzimních prázdninách proběhl tradiční pětideňák v Poděvousech, opět pod vedením

Netradičky jsou sportovní tradicí pětideňáku

Prtěte. Proběhly všechny tradiční programy, jako zkoušky smyslů a odhady, golfket, posezení u krbu, kasino a olympiáda netradičních disciplín. Kromě toho jsme se snažili pro krále vyrobit kámen mudrců, takže v ostatních hrách jsme se stávali vynálezci - například v jedné večerní hře jsme poznávali reálné vynálezy podle mírně podivných popisů. Nakonec se nám podařilo peníze na výrobu kamene mudrců využít na zlepšení království, a vydělané zlatáčky

prezentovat jako proměněné zlato.

V listopadu pak proběhl další výlet do chaty, tentokrát do DDM v Kadani. Ve stejném DDM

už jsme bydleli na výletě před čtyřmi lety, ale mezitím prošlo rekonstrukcí, a stejně jako minule jsme se vydali na stolovou horu Úhošť. Nicméně nově jsme navštívili Kadaňský hrad, kde je v podzemní hradu historický prohlídkový okruh, zatímco celá nadzemní část je využita jako domov pro seniory. Pod vedením Lembase jsme se snažili splnit nejnovější králův rozkaz - otočit proud řeky, aby dodala vláhu suchým severním oblastem království.

A to je jen pohled na Vánoční výlet, pokus o roznášení dárků pomocí psů

V prosinci se Ariel nedostal na žádný výlet, tedy musím jeho článek doplnit. Na tradiční návštěvu Vánočního programu jsme zaměřili na zámek Loučeň, absolvovali jsme prohlídku se zajímavými vánočními stromky, prošli bludiště a na závěr si zahráli hru. Následující Vánoční výlet proběhl v klasickém stylu a jeho tématem byla situace, kdy se šílený král snaží překonat Vánočního slona v roznášení dárků. A pak už zbývala jen herní neděle s minimální účastí dětí a vánoční schůzky náš rok zakončily.

Ariel

Herní koutek

Fate

Většina z vás se již s nějakou tou hrou na hrdiny neboli RPG setkala, přinejmenším jste si mohli zkusit hrát s námi na táboře nebo alespoň sledovat, jak hrajeme. Další z vás si vypráví „dračák“ při cestách nebo se s tímto typem zábavy setkali jinde. Pokud jsem mohl vidět u vás, jedná se o vyprávění příběhů s velmi volnými nebo vůbec žádnými pravidly. A to se týká i našeho táborového hraní.

Na druhé straně pak stojí systémy, které vám předkládají tlusté knihy popsané pravidly, tabulkami a metodami pro každou příležitost, které si složitostí někdy nezadají s učebnicemi matematiky a vyžadují hod kostkou doplnit komplikovanými výpočty.

Fate používá pro všechny hody čtyři speciální kostky

A někde uprostřed pak stojí Fate. Je to jednoduchý a lehký systém, který vám dovolí popsat a vytvořit rozumně komplikovanou a do vašeho herního světa zapadající postavu, ale zároveň jsou pravidla krátká (60 stran i s rejstříkem) a která vše řeší pomocí jednoduchého hodu, který používá pro všechny situace obdobná pravidla. Postavu si popíšete několika stručnými větami a rozdělíte jí body do hrstky dovedností.

A teď se dostáváme k tomu základnímu – ve Fate se vše řeší pomocí hodu čtyřmi speciálními kostkami, které mají strany označené +, - a prázdná strana. K tomu přičtete hodnotu vašich dovedností a případně můžete použít vaše popsané vlastnosti, když spoluhráče přesvědčíte, že se vaše vlastnost, tak jak je popsaná, vztahuje k danému případu. A navíc, pokud neuspějete, můžete zkusit vymyslet, jak váš neúspěch vaší družině vlastně pomůže. Protože ve Fate je příběh vším.

No a to je skoro všechno. Fate sice potřebuje trošku přídavné práce s přípravou světa a neobsahuje pevná pravidla pro magii, ale na stránkách hry jsou návody, jak je doplnit. Pokud váš příběh magii potřebuje.

Pravidla Fate jsou v angličtině a volně přístupné, a český překlad jedné varianty Fate nazvaný Rozcestí je také ke stažení k dispozici zdarma. Takže si vymyslete svět a hod'te kostky osudu.

(bi)

Origami – složte si sami

Slon

Výběr letošní skládačky nebyl složitý a dokázal jsem stáhnout dokonce tři různé návody, které mi všechny připadaly přiměřeně obtížné. Všechny měly své mouchy a podle mě i nepřesnosti v nákresu. Nakonec jsem vybral jeden, kde mi připadá, že přes drobné potíže a nevyjasněnosti je možné dosáhnout celkem slušného výsledku. Skládačka asi není úplně jednoduchá, ale možná jsem omylem vzal papír s větší gramáží, každopádně výsledek je docela pěkný, tak se v návodu zkuste v kombinaci mého popisu a obrázků přes Vánoce vyznat i vy, a věřím, že vám nakonec tramtarijský Vánoční slon bude potěšením.

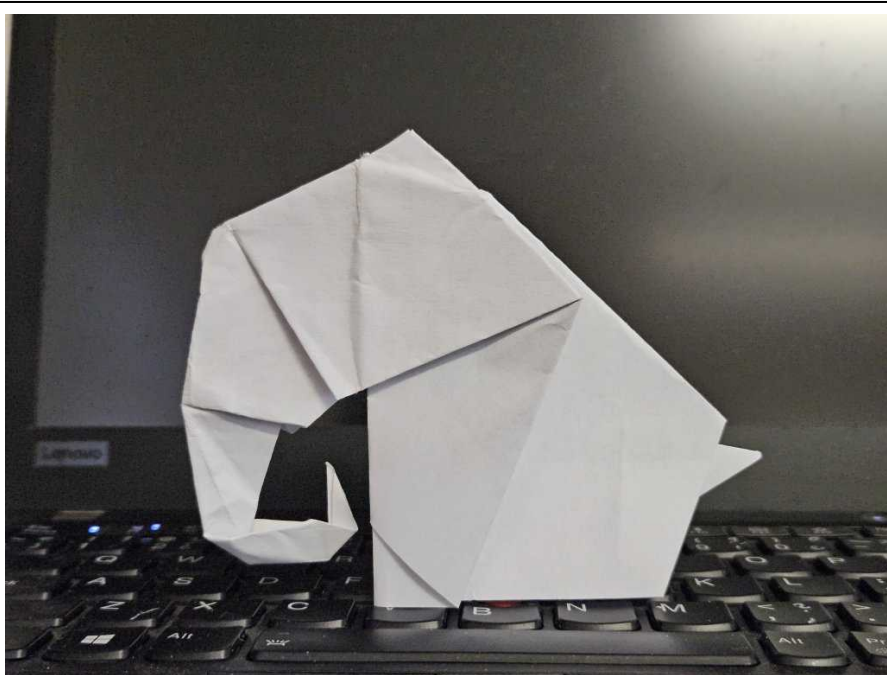
1. Skládačka začíná jednoduše čtvercem papíru, který přeložíme úhlopříčně napůl a rozložíme

2. Strany čtverce složte ke středu dle obrázku

3. Skládačku přeložte pěkně špičku ke špičce

4. Skládačku složte napůl

5. Přední chlopně přeložte dozadu a totéž na zadní straně, linie skladu je podle mě kolmá k spodní straně.

Tak jsem se skládáním dopadl já, vy budete jistě lepší

6. Vrchní špičku založte vnitřním protiskladem dovnitř. Tady jsem prvně mírně narazil kvůli tloušťce papíru ve špičce. Ale s tenčím papírem by to mělo jít v pohodě.

7. Vyčnívající špičičku dalším protiskladem schovejte uvnitř.

8. Vytáhněte zevnitř vnitřní cíp a protáhněte protiskladem vpřed, přitom srovnávejte horní špičku, ať se papír vhodně vytvaruje.

9. Naznačte věčkové sklady na levé části podle obrázku. Pamatujte, že ten blíže tělu je nahoru a dále od těla dolů. Potom podle těchto skladů pokrčte cikcak složením první část hlavy.

10. Zadní (pravý) konec skládačky založte protiskladem dovnitř

11. A dalším protiskladem založte vzniklý cíp ven a vytvarujte ocásek.

12. Vnitřním protiskladem složte chobotový cíp tak, aby směřoval přímo dolů.

13. A teď to přijde. Další dvojicí V skladů vytvarujte hlavu, opět jde první sklad nahoru a druhý dolů, zároveň využijte skladu na chobotu a ten nechte volně roztahovat a tvarovat, aby zůstal mířit přímo dolů. Všimněte si, že pomocný sklad na chobotu je primárně údolní.

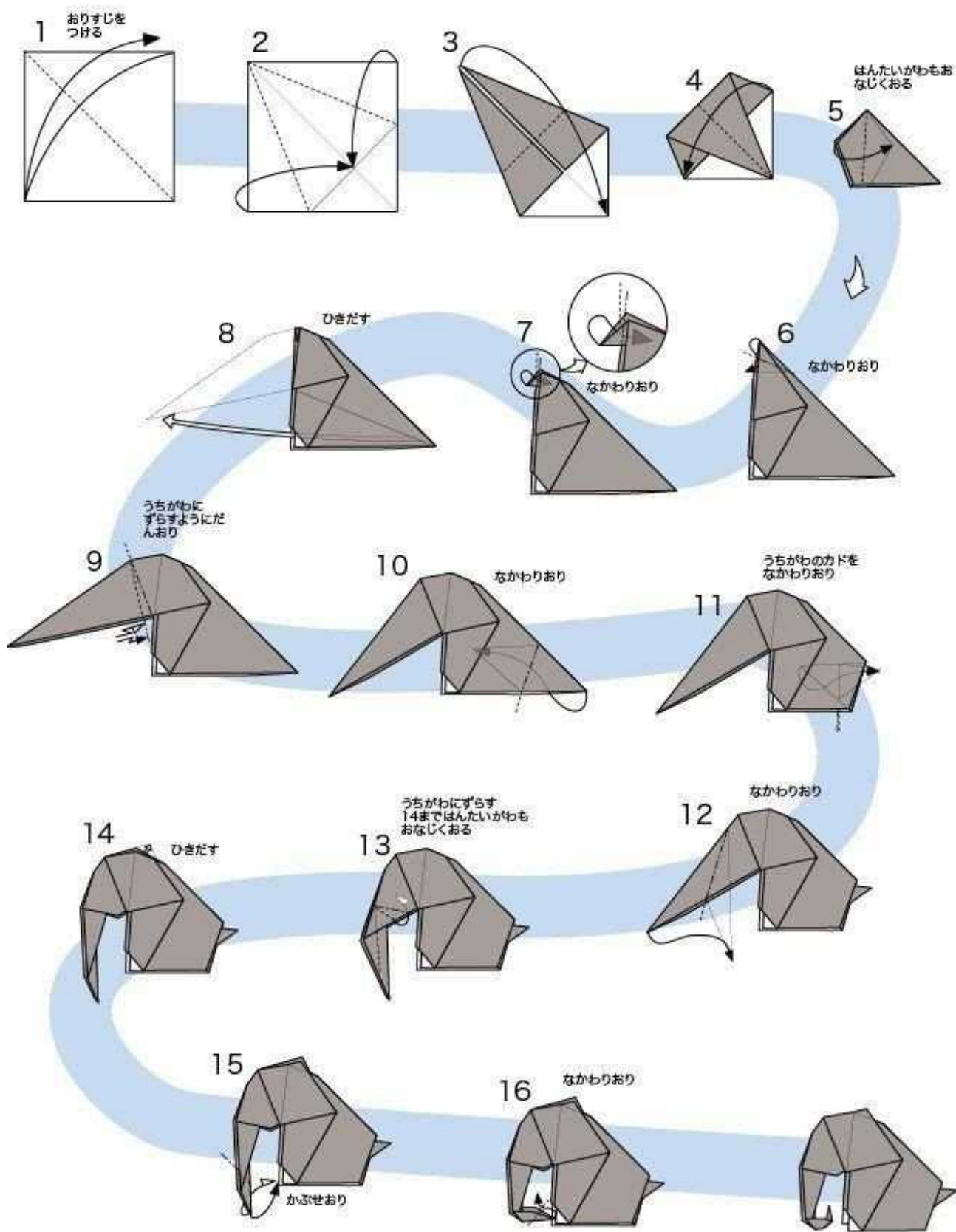
14. No, teď jste překonali nejtěžší místo, vytáhněte cípy uší dříve zatlačené dovnitř ven, tak aby mírně přesahovaly obrys těla.

15. Chobot vnějším protiskladem otočte do pravého úhlu v místě kousek nad zemí,

16. Cíp chobotu dalším protiskladem obraťte vzhůru.

A máte docela hezkého slona.

ぞう

たにおりせん

やまおりせん

うちがわのみえないところ
つぎのずのかたちなど

 うらがえす

 つぎのずが
おおきくなる

 ずをみる
むきがかわる

Zajímavé místo

Smrad'och

Dnes bych vám rád představil místo ležící v západních Čechách v CHKO Slavkovský les, jenž je velice zajímavé z geologického hlediska. Jedná se o Přírodní rezervaci Smrad'och, kterou byste našli kousek severně od města Mariánské Lázně hned vedle silnice směrem k obci Prameny. Nachází se zde totiž velice pozoruhodné rašeliniště obsahující tzv. mofety, což jsou výrony suchého oxidu uhličitého při teplotě cca 20–30 °C procházející bahnitým terénem či probublávající vodou na zemský povrch.

PR Smrad'och

Mofety jsou také známé i z NPR Soos nedaleko Františkových lázní, ale pro mě osobně byla návštěva Smrad'ochu mnohem zajímavější, ačkoliv jeho rozloha je výrazně menší a zároveň jej navštěvuje méně turistů.

Například na rozdíl od Soosu, se zde dá krásně pozorovat již zmiňované probublávání oxidu

PR Smrad'och

uhličitého vodní hladinou. Smrad'och, jak již název napovídá, je také charakteristický svým silným zápachem po zkažených vejcích, protože zde zároveň s oxidem uhličitým vystupuje i sirovodík. Tento zápach láká všemožný hmyz (převážně brouky) z okolního lesa přímo k vývěrům oxidu uhličitého, jehož koncentrace v tamním prostoru je však pro ně smrtelná, což si také můžete ověřit na vlastní oči.

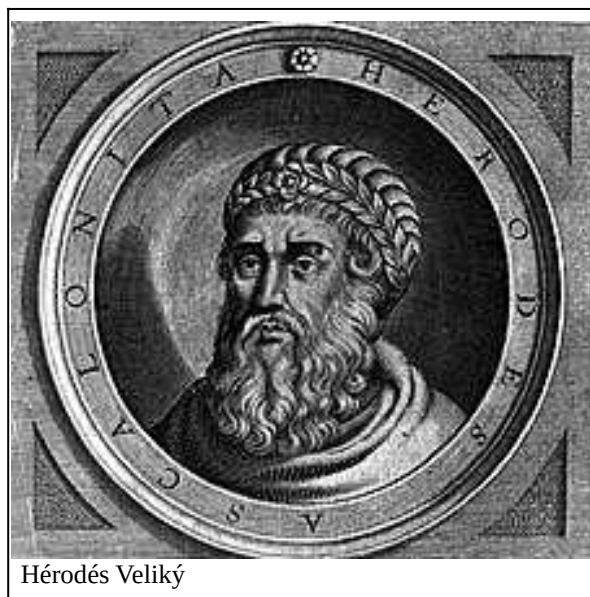
Mofety vznikají na místech s projevy postvulkanické činnosti. V tomto případě se jedná o pozůstatek této činnosti z období konce třetihor a počátku čtvrtohor. Tehdy došlo k pohybům zemských desek, ve kterých se vytvořily trhliny, jimiž dodnes oxid uhličitý proniká na povrch právě na území Slavkovského lesa

(Mi)

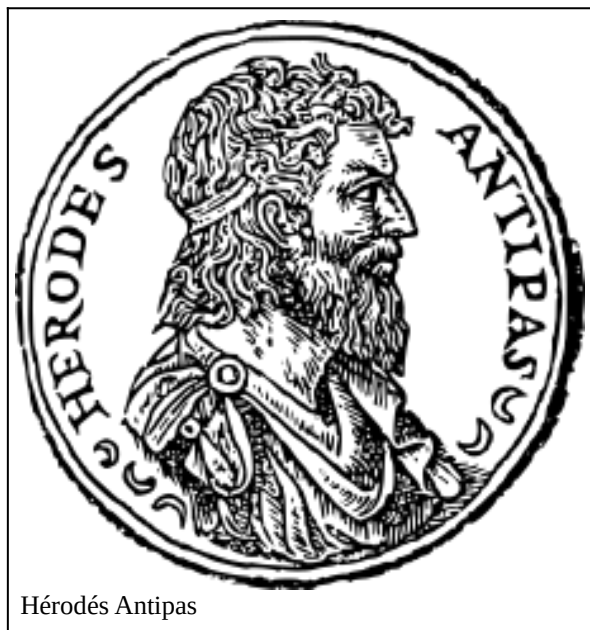
Podivné nápady šílených vládců

Hérodés

Jakého jiného šíleného vládce bychom měli probrat ve vánočním čísle, než Héroda. A to dokonce několik, protože jméno Hérodés bylo v této dynastii časté. Nejznámější je Hérodés Veliký, který vládl v Judeji v době, kdy se podle Bible narodil Ježíš. Historicky je skutečně doloženo, že to byl sice asi schopný, ale velmi krutý vládce, který nechal vyvraždit celý konkurenční rod hasmoneovců a to včetně své manželky a dvou synů. To už je tedy dost šílené. Podle biblické tradice k němu při narození Ježíše přišli mudrcové a tázali se na právě narozeného židovského krále. Protože se Herodovi v té době žádný syn nenarodil, propadl strachu, že nově narozený král ho sesadí. Nařídil proto mudrcům, aby nového krále našli a Herodovi to oznámili. Ti však neuposlechli. Hérodés se proto rozhodl, že nechá zabít všechny chlapece do 2 let, tento šílený čin je v biblické tradici známý jako vraždění nevinátek.

Hérodés Veliký

Hérodés Antipas

Ani další Hérodés v dynastii, Hérodés Antipa, syn Héroda Velikého, se podle Bible moc nevyznamenal. Je znám především jako ten, co dal stít Jana Křtitele, který mu vyčítal, že se oženil s Herodiadou, manželkou vlastního bratra. Její dcera Salome jednou zatančila na Herodově hostině. Herodes byl z jejího půvabu tak unešený, že jí za jeden tanec slíbil cokoli, o co požádá. Salome si jako odměnu na nabádání matky přála hlavu Jana Křtitele. Herodes jej pak nechal stít a hlavu přinést na míse na hostinu.

Podle Lukášova evangelia se Hérodés Antipa setkal s Ježíšem Kristem. Pilát Pontský nechtěl Ježíše soudit a tak ho poslal za Hérodem, protože tvrdil, že Ježíš spadá pod jeho pravomoc jakožto vládce Judeje. Jenže Héroda zajímalo jen to, jestli mu Ježíš předvede nějaký zázrak, a

když to Ježíš odmítl, tak ho poslal zpátky k Pilátovi. No prostě povedená rodinka vládců.

(kc)

Koutek zábavy

Vtipy nalezené na Internetu:

Pavlíčka se ptá kamaráda Tondy:

„Proč sis přál k Vánocům dvě autodráhy?“

„Abych si měl s čím hrát, když je doma tatínek.“

Na pustém ostrově Robinson s Pátkem dávají do prázdných lahví dopisy a hážou do moře. Po hodině se Robinson ptá: „Nevzpomínáš si, komu ještě poslat vánoční a novoroční přání?“

„Opravdu mi přineseš nové bubny?“ ptá se Pepíček Santy.

Odpověď zněla: „Ano, protože tví rodiče letos opravdu moc zlobili.“

V pátek večer mě čekal šok. Přijdu utahaný z práce domů, těším se na klidný večer – a ouha, sotva jsem vešel do bytu, klid zmizel. Stačil pouhý pohled: všechna okna otevřená, uvnitř nic, prakticky všechno zmizelo. Hrůza! Skoro se mi chtělo brečet! Jak můžou být lidi tak necitliví, obzvlášť teď před Vánoci? Samozřejmě jsem hned chtěl volat policii, ale rodina mi to zakázala – že prej policajti mají důležitější věci na práci než pátrat po tom, kdo mi vyžral celej adventní kalendář...

www.czvtipy.cz

Vánoční zamyšlení

Jako každý rok, i letos využívám Vánočního kOKOsů k zamyšlení nad stavem oddílu v uplynulém roce a zejména nad tím, kam se oddíl za rok posunul.

Za uplynulý rok jsme uspořádali tradiční sadu výprav a dalších akcí s kolísavou účastí, někde kvůli zdraví, jinde kvůli pohodlnosti. Uspořádali jsme také a hlavně tábor, který měl možná maličko nižší účast než ten předešlý, ale zároveň stále patří k našim nejlepším a nejvydařenějším táborům. Slabé září zastínilo další výlety s již normální účastí a děti, které nás opustily, nahradili noví členové. A tak vlastně mohu říci, že se oddíl za ten rok neposunul dopředu, ale ani neklesl a že stále trvá úspěšná éra s přiměřenou účastí na výletech i schůzkách.

Do příštího roku bych vám i oddílu chtěl popřát, ať vás naše činnost stále baví a těší, ať s námi rádi jezdíte a chodíte a ať dokážete vyposlechnout pravidla hry a podle nich tu hru i hrát. Ať starší respektují mladší a mladší ty starší a dokážou se navzájem shodnout. Pokud všichni dokážeme být navzájem především kamarády, budou naše společná setkání ještě příjemnější a zajímavější.

Tak šťastný a Veselý rok 2025 a za rok si povíme, co se nám splnilo.

Bizon

kOKOs měsíčník oddílu OkO, Číslo Vánoční speciální., Ročník 27. Tiskne Bizon.

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Bizon, Kocour, Ariel, Mikuláš

Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 15.12.2024. Vyšlo dne 16.12.2024 v počtu 22 výtisků a pdf souboru.

***** Páté číslo sedmadvacátého ročníku vyjde 6.1.2025 *****

Telefonní číslo redakce: 606 468 693, e-mail: dengst@post.cz, <http://www.oddiloko.org>